

ning og sende en redegørelse til Folketingets Sundhedsudvalg og Videnskabsudvalg i foråret 2003.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

På nuværende tidspunkt skal formanden gøre opmærksom på, at eventuelle forslag til vedtagelse først vil komme til afstemning i morgen og starte dagen.

Forhandling

Tove Videbæk (KRF):

Tak til ministeren for regeringens svar. Jeg er enig med ministeren i, at anvendelse af forskning i stamceller fra navlesnorsblod og fra fødte individer i det hele taget ikke rejser de store etiske problemer. Denne forskning er meget loven- de som middel i sygdomsbehandling, og der er al mulig grund til at fremme denne forskning. Det gælder ikke mindst i betragtning af, at vi i Danmark på dette felt har flere internationalt anerkendte forskere. Kristeligt Folkeparti finder, at studiet af stamceller fra navlesnorsblod bør gøres til et vigtigt satsningsområde for dansk forskning.

Helt anderledes forholder det sig med forskning i stamceller fra fosteranlæg, de embryonale stamceller. Her er der alvorlige etiske problemer. Et fosteranlæg er et menneskeligt liv, og efter min mening er det dybt uetisk at tage et fosteranlægs liv for at undersøge, om dets celler vil kunne tjene til helbredelse for andre menneskelige liv.

Helbredelse er naturligt og prisværdigt mål, men målet helliger ikke midlet. Anvendelse af befrugtede æg og fosteranlæg som kilde til stamceller, der måske kan hjælpe andre, mener vi bør afvises. Det ville indebære en kritisabel nedvurdering og tingsliggørelse af det menneskelige liv, hvis man på den måde ville tillade at gøre et menneskeligt liv til et lægemiddel for andre menneskelige liv.

For mig at se er det vigtigt at holde det helt klart for sig, at også liv på et tidligt stadium er biologisk menneskeligt og værdifuldt.

Genteknologi opfordrer bl.a. Folketinget til at tage stilling til, om det skal være tilladt ved reagensglasbefrugtning eller ved kloning at frembringe fosteranlæg for derved at skaffe kilder til stamceller. Det ville altså betyde, at man skulle kunne skabe fosteranlæg alene for at bruge

stamceller derfra til forskning og som reservedele for andre mennesker.

Kl. 15.20

Efter min og Kristeligt Folkepartis mening er det også dybt uetisk at frembringe menneskelige liv blot for at bruge deres celler som lægemiddel for andre menneskeliv. Det gælder uanset formålet. I øvrigt ville det kræve både en ændring af loven om kunstig befrugtning og en ændring af Danmarks ratificering af Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin.

Men også når det drejer sig om såkaldt overskydende befrugtede æg og fosteranlæg fra en barnløshedsbehandling mener jeg, at vi har nogle vanskelige etiske problemer. Det forhold, at disse fosteranlæg anses for tilovers, overflødige, overskydende, berettiger jo ikke til, at man betragter dem som ting, det vil sige som lægemidler eller som forskningsobjekter. Accepterer man en sådan tingsliggørelse af det menneskelige liv, så vil grænserne for, hvad man i fremtiden må gøre ved fosteranlæg og fostre, kunne blive bestemt ikke bare af hensyn til medicinsk behandling, men også af hensyn til f.eks. industriel udvikling. Og så har vi som samfund bevæget os ud ad en vej, hvor man er i færd med at opgive respekten for det menneskelige liv.

I Norge har man lige lavet lovgivning på området. Her har man indført et forbud mod brug af embryonale stamceller. Og nu vi er ved andre lande, så er vi simpelt hen nødt til også her i dag at komme ind på problematikken omkring import af embryonale stamceller. Det kan ikke være rimeligt, at f.eks. en dansk forsker kan omgå et dansk forbud om udtagning af stamceller fra fosteranlæg ved at få udtagningen foretaget i et andet land og så importere stamcellerne til Danmark.

Vi må stå fast på, at når udtagning af og forskning i embryonale stamceller er forbudt i Danmark, så er det uinteressant og irrelevant, om disse stamceller er af dansk eller af udenlandsk oprindelse. Alt andet vil være dobbeltmoral.

Men hvorom alt er: Forskning i stamceller er stadig på et tidligt, et usikkert stadium. Men de håb og forventninger, der er til forskningen, er, at de tilpasningsdygtige menneskelige celler kan erstatte skadet eller defekt væv, hvorved en bred vifte af sygdomme muligvis kan behandles. Derfor er det vigtigt, at vi i dag signalerer helt klart, at vi er enige om, at vi ønsker at fremme forskning på voksne stamceller og gøre det til et